

Nr 198.

Av herr Witzell m. fl., angående viss ändring i förordningen om mödrahjälp.

I § 5 av Kungl. Maj:ts förordning om mödrahjälp stadgas, att det åligger barnavårdsnämnd att snarast möjligt till mödrahjälpnämnden avgiva yttrande över inkomna ansökningar.

I "Handbok för Mödrahjälpverksamheten", utgiven av kungl. socialstyrelsen år 1942, säger socialstyrelsen (sid. 94):

"Intet hinder föreligger, att en delegation av barnavårdsnämnden handlägger frågor rörande mödrahjälp. Ett dylikt förfarande är lämpligt, då ärendena därigenom kunna bli föremål för en mera sakkunnig beredning än eljest. Barnavårdsnämnderna måste emellertid alltid å nästföljande sammanträde godkänna delegationens beslut, alltså även dess förslag i mödrahjälpärenden. *Det är beklagligt med hänsyn till vikten av en skyndsam beredning av ärendena, att en dylik delegation icke är författningsenligt berättigad att, innan barnavårdsnämnden godkänt delegationens förslag, ingiva detsamma till mödrahjälpnämnden.*"

Socialstyrelsen konstaterar vidare, och erfarenheterna från mödrahjälpnämndernas verksamhet torde bestyrka detta, att svårigheterna att få barnavårdsnämnderna samlade till regelbundna sammanträden inom vissa kommuner äro stora. Detta medför, att ansökningar om mödrahjälp i ett stort antal fall ofta bli avsevärt fördröjda, innan de komma under mödrahjälpnämndernas prövning.

Det ligger ju i sakens natur, att, om mödrahjälpnämnden skall ha åsyftad verkan, densamma bör komma moder och barn till del på ett så tidigt stadium som möjligt.

Det är i vart fall möjligt, att av de omkring 250 mödrar i vårt land, som årligen dö i samband med havandeskap, och att av de omkring 2,600 barn, som årligen födas döda, samt att av de omkring 2,000, som dö under första levnads månaden, och slutligen att av de omkring 2,000 barn, som dö under de elva senare månaderna av första levnadsåret, åtskilliga skulle kunna räddas till livet, om mödrar och barn i tid fått del av vad mödrahjälpnämnden är avsedd att skänka.

Under sådana förhållanden synes det berättigat att på allt sätt påskynda barnavårdsnämndernas förslag såväl som mödrahjälpnämndernas beslut i ärenden rörande mödrahjälp.

Detta kan åstadkommas genom en ändring i Kungl. Maj:ts förordning om mödrahjälp i den riktning, att en delegation ur barnavårdsnämnd på två eller tre personer tillerkännes rätt att till mödrahjälpnämnd ingiva förslag över

ansökan om mödrahjälp. Om en sådan delegation vore enig i sitt förslag borde barnavårdsnämndens beslut i ärendet icke behöva avvaktas, innan förslaget insändes till mödrahjälpnsämnden. Vore däremot meningarna inom delegationen delade, borde barnavårdsnämndens yttrande inhämtas.

På grund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte göra framställning om sådan ändring i förordningen om mödrahjälp, att barnavårdsnämnd får rätt att uppdraga åt särskild delegation att till mödrahjälpnsämnd inkomma med förslag i anledning av ansökan om mödrahjälp.

Stockholm den 15 januari 1943.

Hugo Witzell.

Lars V. Lindén.

Martin Forsberg.

Elsa Johansson.

Carl Hoppe.

Hildur Nygren.

Blenda Björck.

Disa Västberg.
